

РАДОМАН КАЊЕВАЦ

ПЕТ ПЕСАМА

ПАРОЛЕ

Радити на себи
Камен воље клесати чекићем сумње
Пустити мисао да те изненади
Сачека иза прве опасне кривине
Поделити с другим грех и задовољство
Осетити лепоту непознатог
Глад за висинама и жеђ за дубинама
И бити бољи данас него икад
Препознати себе по сопственом имену
И не бити старији од свог презимена
Кад на стару кожу обучеш ново одело
Бити исти као што си био јуче
Спреман да оно мало себе што имаш
Поделиш са оним ко нема ни толико

12/04/1204.

Официри са панцирима
Викинзи на продуженом викенду
Хорови међу фрескама у цркви Светога спаса
Врисак арапских коња на египатској пијаци
И цика отетих жена у цариградској луци
Танки прсти јеврејских трговаца
И вреле усне јерменских распуштеница
Потмули крици галеба, у рана предвечерја
На топлим обалама између хладних континената
Царске воштане свеће у сокацима Фенера
Које се гасе покретом укрштених мачева
И стари Енрико Дандоло на самрти
А ја у Аја Софији...

ТАЈНА

То је град о коме се ништа не зна
Бродски би рекао: две рибе које се прже у тигању
Ујутру осећај дивних пропуштених прилика
Дању мирис некадашњих, устајалих векова
Ноћу тишина као у туђем гробу
Таласи који ударају о имена и датуме
Влага мемљивих зидова који не одају тајне
Курве на сваком ћошку
Празни салони у којима одзвањају некадашњи осмеси
Магла у којој се не види ништа осим истине
Музичари који певају кад говоре
Час у коме се човек може срести са собом
Лепота која не пролази

КОЊИ

Нешто ме вуче ка тој устајалој води,
По којој ходају распарени сиви галебови
Налик на преварене латинске љубавнике
Можда само сећање на оца
У чију поставу капута је мајка
Целу ноћ ушивала скупе немачке марке
Са љубављу која треба да завара
Неповерљиве италијанске царинике,
Можда само лака тишина,
Коју, у глувој ноћи, распара крик усамљене птице
Налик на позив у помоћ из неке боље прошлости,
Можда само привидно примирје,
Танки, провидни листићи злата у цркви Светог Марка
Опрани у Ибру неке давно заборављене јесени
Можда само коњи из Константинопоља
Којима недостаје ветар...

СТАНИЦА У ПУСТИЊИ

Гробови громогласних руских грофова
Гласови тихих црквених хорова
Крстови, чемпреси, звезде и полумесеци
Стихови Езре Паунда, ноте Игора Стравинског
Милион слатких неиспуњених обећања
Стотине прескупих вечних сигурних кућа
И ко зна колико незавршених љубави
Лети око моје несавршене главе
А нигде живе душе, ни гласа, ни сапутника
Само крик гладног галеба, само шум жедних таласа
Само сјај старе капеле на гробљу Сан Микеле
Само реч латинске мудрости позајмљене из прошлости
Letum non omnia finit, као утеха и као штит...